

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illustrissimi Domini Simonis De Fierlant, Hispaniarum Ac
Indiarum Catholico Regi, In Hispania Ac Belgio, A Concilio
Status, Brabantiae Cancellarii, Catholico Ab Affectu
Tractatus, Quo, Clarissime ...**

Fierlant, Simon de

Coloniae Agrippinae

§. 2. Vniversim ostenditur, quid Cuniculi lateat sub specioso primitivæ
Ecclesiae nomine.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37059

Sacramenti administratione longis distare intervallis, atque hanc quidem novitiam methodum non approbante Ecclesiâ inductam, sed connivente & filiorum infirmitati piæ instar Matris indulgente, & *tenellius* (ut anno 1672. ante Trium-Viros loqui placuit auctori compendiosæ deductionis pagina 78.) *filii abblandiente* intrusam, usque adeo coactè tolerari, ut summoperè interim desideret, antiquum illum, & pristinum Pœnitentiæ ordinem, accrescente iterum fidelium caritate restitui, & ad primum suum vigorem postliminiò revocari. Atqui hoc est quod initiò articuli dicebam ipsum, & nunc in causa manere velim ex Vergeriana Trium-Virorum nostrorum mentè
 ABSOLUTIONEM SACRAMENTALEM DANDAM NON ESSE NISI
 PÆNITENTIALIA PRÆVIE ET SATISFACTORIA OPERA IPSE
 POENITENS RITE PRÆSTITERIT.

§ 2.

UNIVERSIM OSTENDITUR
*quid cuniculi lateat sub specioso primitivæ
 Ecclesiæ nomine.*

NON obscuram §. præcedenti facem accendimus ad has & similes tenebricosas primi cuniculi latebras illustrandas; qui enim id eos unicè optare sub Ecclesiæ nomine, & desiderare audivimus, ut antiquâ Ecclesiæ praxi restituâ pristinus Pœnitentiæ ordo etiam hodièdum servetur, dubi-

ET INFELIX CONCORDIA. 115

dubitare non possumus quin eam administrandi Sacramenti rationem hodiernum in usum velint revocatam, quam in primitiva Ecclesia observatam sedulo fuisse, ad nauseam usque, & fastidium, singulis propè paginis occinunt; ut adeò qui cæcus omninò non sit facilè ad hujus faculæ lumen omnia, quantumvis abdita, novaturientis doctrinæ mysteria sit perspecturus; neque enim aliud necesse habet quam speciosam illam primitivæ Ecclesiæ larvam detrahere, & quæ de illa magnificè jactant, & apertè deprædicant, tacitè de sua ipsorum, quam somniarunt, methodo intelligere. Est enim hoc Cuniculariorum nostrorum, & subtilè sanè artificium, novam, quam quidem iis lubuerit, administrandæ Pœnitentiæ praxim, in suo cerebro fabricare: tum, ut invisam, & hærescos suspectam novitatem cautius obtegant, primitivæ eam Ecclesiæ per insignem imposturam affingere; atque ita natis heri, & domi suæ mercibus, à fictitiâ quâdam antiquitatis speciè, pretium nequitur conciliare. Nec hunc tamen cuniculo suo terminum statuere, profundius & longius rimantur, & nova cerebri sui figmenta, jam venerandæ Antiquitatis credita monumenta, sub primitivæ Ecclesiæ nomine paulatim intrudere; hinc mirum videri non debet, si ita unam Antiquitatem depereant; suam scilicet in hesternâ illa Antiquitate novitatem osculantur.

At, inquiet aliquis, non est hoc sincere satis agere
 P 2 cum

cum cordatis viris, & nimium est esse suspicacem, & plura velle ex eorum dictis exculperè, quam ipsi cogitarint; utinam quidem! interim illud scio cum vulpibus esse vulpinandum, & hostiles cuniculos per oppositos cuniculos elidi; quare neque multum me movent publicæ illæ protestationes, quales passim in Trium-Virorum libris invenio, & solemnibus verbis ita concipit D. Gummarus, in præfatione Apologetica ad tractatum tertium: *quæ hic... de Canonibus Pœnitentialibus dicta sunt, nullatenus eo respiciunt, quasi mea foret sententia, quod Confessarii hodie debeant perinde ac olim illorum rigori insistere: nequaquam is mihi est animus, quod uti in hisce tractatibus non semel declaravi, ita & rursus declaro.* Sed declaret centies, & amplius, & quoties volet; & cum Eximio Viro, ut faciunt, certatim declarent Macarius & Gabrielis: ignoscant mihi si parum fidei habeam, qui non quid se agere dicant, sed quid revera agant attendo. Nec fidem habuit Auctor Praxeos solidæ: & hoc unum inquit pag. 104. *apud sensatos obtinebit protestatione illa sua, ut eum & pugnancia dixisse, & à Methodo sua, quam re ipsa meretur, invidiam, frustra conatum amoliri pro certo habeant.* Et verò hoc iis non est novum, & hæreditarium id habent à parentibus suis; Profitebatur sanctè eorum Patriarcha Jansenius & cum eo hodièque, quâ voce, quâ scripto, opportunè importunè profitentur Bajo-Janseniani: homini etiam in statu naturæ lapsæ liberum se concedere arbi-

ET INFELIX CONCORDIA. 117

arbitrium, & hoc nomine à Calviniana factione se segregant, eoque manifestæ hæreseos insimulant, qui id negare audent; interim simplicem necessitatem humanis mentibus inducunt, & quam Catholicè loquuntur, tam Calvinianè sentiunt; & ipsam humani arbitrii libertatem tum maximè tollunt & perimunt, cum eam se verbo adstruere gloriosius jactant. Mira me-herculè restrictio, & quam non Laxo non Probabilista prober ullus, & omnes manifestæ duplicitatis condemnent: verum quid tu his hominibus facias? Cunicularii sunt, & quoties mihi hæc prima eorum rudimenta repetenda erunt *nihil minus agere videri quam quod re ipsa agant*. Quid quod ridiculi mihi essent in militia & inepti prorsus bellatores, qui in hostem cuniculos cum ducant, eos se ducere publicâ præconis aut tubicinis voce proclamarent: imò, si quid habeant militaris peritiæ, quibus poterunt modis, ita cautè rem agent, ut ne ad Adversarios ulla etiam suspicio tentati infrà terram meatus perveniat; & aliquâ profecto perveniret, si contrà quam re ipsa agerent in hostilibus castris proclamari curarent, nihil se sub terra in hostes moliri; ut adeò suspiciosus nimis videri non debeam, si ea ipsa tam sollicita, tam crebro repetita hujus suspicionis à se propulsatio suspecta mihi sit; ut ut est, in judicio nimis anxie, operosè nimis crimen qui negat, propè se reum probat, & Poëta jam olim cecinit.

Qui nimium multis, non amo, dicit, amat.

ARTI.